

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg maa ganske bestemt bestride Rigtigheden af den Paastand, den højtærede Minister nu fremsatte. Den Indfyldelse paa Renteniveauet i Banker og Sparekasser, som den høje Regering havde fornøden til Konverteringens Gennemførelse, var fuldt ud tilvejebragt igennem Loven af Maj 1933 og tilvejebragt netop paa mit Partis Initiativ, og vi har ingen Sinde under Forhandlingerne, som førtes om denne Sag, ønsket at berøve den høje Regering — saa længe der var Konverteringsmulighed — denne Bemyndigelse eller søgt at reducere det Niveau, som var Betingelsen for, at Konvertering kunde gennemføres. Derfor har den højtærede Minister slet ikke noget Grundlag for den Paastand, han har fremsat.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Krag siger, at det Herredømme over Indlaansmidlernes Forrentning, som var nødvendigt for Konverteringens Gennemførelse, fik den højtærede Minister, men den anden Ting, som Indenrigsministeren skulde have for at sikre Konverteringen, Herredømmet over Kapitalanbringelse andre Steder og de Vilkaar, den øvrige Kapitalanbringelse i Landet skulde arbejde under, fik han ikke af det ærede Medlem Hr. Krag ved denne Lejlighed. Som vi fra vor Side ser paa Forholdet, maa vi sige, at saa længe det kun drejede sig om at berøve Sparerne en Del af deres Rente, fik den højtærede Minister villigt Følgeskab og Støtte af det ærede Medlem Hr. Krag, men da det kom til den anden Side af Konverteringens Sikring, Angrebet paa den anden Kapitalanbringelse, saa var det forbi med Støtten. Det er vist i Korthed den politiske Linie, som markerer Konverteringsforslagets Skæbne.

Maa jeg saa have Lov at sige om det foreliggende Forslag, at med lidt god Vilje kunde det ærede Medlem Hr. Krag læse, hvad der staar i det. Det er saadan, at den højtærede Indenrigsminister med Loven af 16. December 1933 har faaet standset Udbudet af 4½ og 5 pCt.s Obligationer og faaet Bemyndigelse til at genoptage disse Udbud. Genoptagelsen er ikke sket. Naar Indenrigsministeren nu søger Bemyndigelse til at lukke for genoptagne Serier, saa forekommer

det mig, at det ærede Medlem Hr. Krag gennem en saadan Foranstaltning maa kunne læse en Mulighed for Gennemførelsen af de Tanker, det ærede Medlem selv gør sig om en rigtig Udstedelse af Obligationer for Fremtiden.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Regeringen fik Bemyndigelsen i 1933, men det, Regeringen ikke fik, var Bemyndigelse til under Konverteringsperioden at gaa videre med Hensyn til Indlaansrentens Højde, saaledes som de Banker, der ogsaa skulde staa bag ved det, i 1934 forlangte. Det er det ene. Dernæst ved det ærede Medlem Hr. Krag meget vel, at han og hans Parti modsatte sig enhver Tanke om Indvirkning paa andre Anbringelsesmuligheder, Aktieselskabsskatten i denne Forbindelse, som der ogsaa fra økonomisk sagkyndig Side blev peget paa som en af de Ting, der maatte øve Tryk paa de Forhold, det her drejede sig om.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Den Bemyndigelse, som var givet den høje Regering med Hensyn til Indlaansrenten i Banker og Sparekasser ved Lov af Maj 1933, var aldeles fyldestgørende for Bankerne under de Forhandlinger, som den højtærede Minister nu hentyder til i Tilknytning til Fremsættelsen af Konverteringslovforslaget i 1933, vistnok i September Maaned. Men naar den højtærede Minister minder om denne Sag, saa kunde der være Anledning til — Fristelsen skal jeg dog ikke falde for — at genopfriske de Vilkaar, som Bankerne i øvrigt stillede for Konverteringens Gennemførelse, og Regeringens Stilling dertil. Maa jeg endvidere sige til den højtærede Minister, at de Muligheder, som var skabt ved Aarsskiftet 1934—35, efter min Opfattelse var af den Beskaffenhed, at havde Regeringen virkelig sat Kræfterne ind paa Konverteringsopgavens Løsning paa dette Tidspunkt, vilde et Skridt videre være naaet, selv om den fuldt ud gennemførte Konvertering efter den Indskrænkning, som Bankerne havde foretaget i Konverteringsmassen, naturligvis ikke kunde være blevet Resultatet.

Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mener med, at jeg har været med Ministeren, saa længe det gjaldt om at berøve Smaasparerne deres Penge. Jeg tror, han skulde sætte sig lidt